

Z KNIHY EROTIKY

SMUTNÝ MILENEC

Má smutné myšlenky — větvoví lysé,
když větřík podzimní zavane v sad.
Nemůže, nemůže dorozuměti se
s tím, koho na světě nejvíc má rád.

5 Mysl vždy dá vše na svoje místo
a srdce na stůl postaví květiny,
pták zpívá na stěně, všude je čisto,
pokojem slunečné plynou hodiny.

10 Leč slova na vzduchu tuhnou mu v pecky,
ztrácejí modř a ztrácejí nach,
v kamenné kuličky, předmět dětský,
jež důlek minou a zapadnou v prach.

15 Co v tichu nitra mu zvonilo křehce,
zaskřípe na rtech jak na suku řez,
závažné rozprašuje se lehce,
kov blýštící se chytá rez.

20 A slova výčitky přesné jak jehla
bortí se, lámou jak tající led:
stejná vždy myš a hora, jež slehla,
a po nich stejný vždy, hořknoucí sled.

A slova vyznání, hebká jak vlásky
plavého děcka, jež sminká se v den,
jak mince ze zlata ražená z lásky,
selhou a zhroudí se, nemohou ven,

25

zamčena studem na dvojí západ
či náhlou nechuti stisknuta v hloub —
Ruka cos mávne, nemožno chápat,
jen klid chtít, klid jako k opření sloup.

30

Jen klid! Leč klidu se podobá málo
bolestný hřbitov zmařených slov;
palčivě mstí se, co marně vzplálo,
pod tichem kypí řeřavý kov.

35

Bolest a smutek lomcují dveřmi
hořkého ticha. Tak zajatcem jest
slov nebo mlčení. A lásky, věř mi,
snu melancholického, jenž nemůže kvést.